

[Formanden.]

støt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 8. d. M.

at afskedige i Naade Udenrigsminister, Dr. phil. Peter Rochegune Munch, Indenrigsminister Bertel Dahlgaard, Socialminister Ludvig Vilhelm Christensen, Kirkeminister Johannes Theodor Christoffer Hansen, Forsvarsminister Alsing Emanuel Andersen, Minister for offentlige Arbejder Axel Ingvard Sørensen, Justitsminister Svend Unmack Larsen, Minister uden Portefeuille, Dr. phil. Oluf Christian Krag, Komm. af Dbg. af 1ste Grad, Dbmd., Minister uden Portefeuille Henrik Andreas Rosenauer Hauch, Komm. af Dbg., Dbmd., og Minister uden Portefeuille Henning Hasle, R. af Dbg., fra de dem hidtil betroede Ministerstillinger,

at fritage Minister for Handel, Industri og Søfart Johannes Kjærboel for denne Stilling,

at bifalde, at Socialministeriet fremtidig benævnes Arbejds- og Socialministeriet, og

at udnævne hidtilværende Minister for Handel, Industri og Søfart Johannes Kjærboel til Arbejds- og Socialminister, Minister uden Portefeuille Søren Brøsen, Komm. af Dbg., til Forsvarsminister, Minister uden Portefeuille Kristian Vilhelm Kristoffer Fibiger, R. af Dbg., til Kirkeminister, Minister uden Portefeuille Guido Leo John Christmas Møller til Minister for Handel, Industri og Søfart, fhv. Udenrigsminister Erik Julius Christian Scavenius, R. af Dbg., til Udenrigsminister, Folketingsmand, Gaardejer Knud Kristensen til Indenrigsminister, Ingeniør Gunnar Larsen, R. af Dbg., til Minister for offentlige Arbejder og Statsadvokat for København Harald Petersen, R. af Dbg., til Justitsminister.

Th. Stauning.

Holck.

Formanden for Landstinget."

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4995; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1986).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

A. Johansen: Den oprindelige Ordning med Hensyn til Ydelse af Tilskud til Medicin fra Sygekasserne omfattede Ret til at yde det fulde Beløb. I 1916 skete en Lovændring, der satte Maksimum for Ydelsen til $\frac{3}{4}$, i 1927 bortfaldt Statstilskuddet, og inden for et ikke ringe Omraade reducerede Sygekasserne deres Tilskud f. Eks. fra $\frac{3}{4}$ til $\frac{1}{2}$ eller fra $\frac{1}{2}$ til en endnu mindre Brøk. I en Del Kasser, navnlig i de vestlige Egne, hvor der lægges større Vægt paa Kontingentets Størrelse end paa Ydelsens Omfang, ydes overhovedet ingen Medicin.

Trods den forøgede Andel, som Medlemmerne paa Grund af Reduktionen af Sygekassernes Tilskud selv maatte betale, har dette kun haft en forbigaaende Virkning, saa at Medicinudgifterne atter er taget til i stigende Tempo. Udgiften har været størst i de tættest befolkede Dele af Landet, navnlig i Hovedstaden og de større Købstæder, men ogsaa de øvrige Steder mærkes Udgiftsstigningen stærkt. En medvirkende for ikke at sige afgørende Grund hertil maa formentlig søges i den i vort Aarhundrede stadigt gentagne Paamindelse til Befolkningen om at søge Læge i Tide, det vil sige ved de første Symptomer, idet voksende Lægebesøg medfører voksende Medicinudgifter, fordi Befolkningsmentaliteten nu engang er den, at Læger, der ikke skriver noget op, ikke tager tilstrækkeligt Hensyn til Patienterne. De nyere og dyrere Mediciner, Hormonpræparater og andet, spiller vel en Rolle, men ikke saa stor, som man tror. Jeg gaar ud fra, at den allervæsentligste Del af Udgiftsstigningen skyldes Befolkningens hyppigere Benyttelse af Læge, hvilket naturligvis altid vil være mest udpræget paa de Steder, hvor der er den letteste Adgang til Læge, altsaa i de tættest befolkede Egne.

Der har været gjort mange Forsøg paa at finde ud af, hvorledes man skulde indskrænke Medicinforbruget. En Overgang fæstede man Opmærksomheden stærkt ved de store Portioner, der udskreves til de syge. Det er dog et Spørgsmaal, om det vilde faa den tilsigtede Virkning, hvis man udskrev mindre Portioner. Det vilde vel snarere faa den modsatte Virkning, idet en meget væsentlig Del af Medicinen ydes til Patienter med Sygdomme af langvarig Karakter. Hvis man skrev smaa Portioner op, som er forholdsvis dyrere end de større, vilde det derfor i mange Tilfælde bare betyde en Fordyrelse af Medicinen.

Man har bl. a. her i København foretaget en Række Undersøgelser over, hvorvidt den forøgede Udgift til Medicin skulde